

af en bankkommission, der er en autonom offentlig institution. Staten har dog en afgørende indflydelse, for så vidt som kommissionens medlemmer udnævnes ved kgl. forordning. Foruden kontrollen med bankerne udøver kommissionen visse kontrolbeføjelser i forbindelse med aktie- og obligationsemissioner, ligesom det påhviler den at føre tilsyn med holding- og andre investeringselskaber.

III.

Erhvervsfremmende foranstaltninger.

Gennemførelsen af 5-årsprogrammet, således som det fremtræder i den ovenfor omhandlede foreløbige form, vil i ikke ringe grad være en videreførelse af en allerede inden programmets fremlæggelse iværksat erhvervsfremmende politik. Ambassaden skal i denne forbindelse specielt fremhæve lov af 17. juli 1959 om fremme af den økonomiske ekspansion og oprettelse af nye industrier samt lov af 18. juli 1959 om foranstaltninger til imødegåelse af økonomiske og sociale vanskeligheder i visse egne, således som ændrede ved lov af 14. februar 1961 om økonomisk ekspansion, socialt fremskridt og finansiell genrejsning („loi unique“).

a. I henhold til *loven af 17. juli 1959* kan der, for så vidt det tjener „den almindelige økonomiske interesse“, ydes en såkaldt almindelig bistand til fremme af forholdsregler, der direkte bidrager til oprettelse, udvidelse, omstilling eller modernisering af virksomheder af industriel eller håndværksmæssig karakter, samt endvidere en såkaldt komplementær bistand, når konjunkturerne gør det ønskeligt. Loven indeholder hjemmel til ved kgl. forordning at udvide bistanden til andre virksomheder end industri- og håndværksbedrifter.

I medfør af loven kunne der endvidere indtil 31. januar 1961 ydes en såkaldt specialhjælp til de samme formål som ovenfor nævnt, når der bestod en exceptionel interesse i at gøre det muligt for bestående virksomheder at gennemføre et omfattende investeringsprogram for at tilpasse sig de nye vilkår i den internationale konkurrence.

Ifølge loven kan der derhos ydes tilskud (normalt for en periode af 3 år) til nedsættelse af renten og/eller statsgarantier for betaling af hovedstol og renter af lån op-

taget i offentlige eller private pengeinstitutter. Tilskuddet til nedbringelse af renteudgifterne kan ydes i et sådant omfang, at renten kan nedsættes med indtil 2 pct. under den normale markedsrente; som komplementær hjælp vil tilskuddet kunne forøges således, at renten nedsættes til indtil 3 pct. Statsgarantier kan afgives for et samlet beløb af indtil 10 milliarder b. frs. inklusive de i henhold til tidligere støttelove ydede garantier; garantisummens maksimum kan ved kgl. forordning forhøjes til 12 milliarder frs. Ydes de lån, for hvilke der afgives statsgaranti, igennem visse offentlige pengeinstitutter, kan garantien omfatte hele lånebeløbet, medens det, såfremt lånet ydes gennem private pengeinstitutter, højst kan udgøre 50 pct. af lånet.

Loven indeholder tillige hjemmel til, at staten i exceptionelle tilfælde kan lade opføre bygninger eller købe — fuldførte eller ufuldførte — ejendomme, som er bestemt til salg eller leje til en industri eller håndværksvirksomhed, som på forhånd har afsluttet aftale herom med staten.

Endvidere kan der ydes rentefri lån til fremme af forskning eller udvikling af prototyper, nye produkter og produktionsmetoder. Sådanne lån kan udgøre indtil 50 pct. af omkostningerne og tilbagebetales, når rentabel produktion er blevet iværksat.

Virksomheder, som har modtaget statsstøtte til investering i fast ejendom, fritages for ejendomsskatterne for en periode af 5 år. Samme skattebegunstigelse kan indrømmes virksomheder, som for egen regning har gennemført investeringer i fast ejendom, der opfylder lovens betingelser for statsstøtte, uden at denne in concreto er ydet.

b. I medfør af *loven af 18. juli 1959* kan der med henblik på at fremme en afbalanceret spredning af den økonomiske aktivitet mellem landets forskellige egne og i det øjemed at bekæmpe de i visse egne (udviklingsområder) bestående økonomiske og sociale vanskeligheder ydes virksomheder af industriel eller håndværksmæssig karakter en i loven nærmere bestemt statsstøtte i form af rentesubventioner og lånegarantier. Principperne svarer nogenlunde til de ovenfor under a. beskrevne.

Ifølge loven kan staten, provinserne,